

Sussun Keşmekeş Karanlığım

– Toprak · 12 Mayıs 2010

Sakin karanlıkları satır satır işleyerek geliyorum sana...
Soluğunu tüketmiş bir şehrin cesedini alıp koynuma,
Hasret nakışları atıyorum gevrek simitli kahvaltılarıma.
Sensiz bahar sürç'ü lisan etmemişken yazdığım şiirlere,
Ruhumun tenorları fısıldıyor tüm vukuatlarımı.

Nadasa bırakamam yüreğimi en verimli çağında,
Toprağıma dökülen sarı yaprakların olmalı toy akşamlarda.
Hüznü dirhem dirhem yudumlarken arka bahçemde,
Benzimde yakılan tütsüleri görmedin ki sevdiğim...
Sen bir kaçağın eskilikleriyle imar ettin gökdelenleri!

Figüranlara biçtim hep romanlarımda ki esas rolleri,
Damsız karanlıkları aldım ve gittim yoluma.
Affına sığınır oldu şimdi tecritli yüreğim...
Asma boylarında pamuk kokulu çocuklar misali,
Senin haznende saklanıyor ödleğ kabuslarım.

Deşifre edilememişken yüreğim, kozmik sırlar sıçradı en derinime,
Yamağın olmayı kabullenmişken "-cek"li zaman kiplerim,
Bu defa sen ahududu ile kirlenen ellerime kanamış hissini yamıyorsun.
Gecenin ayınlarını ilk horoz gürültüsü mıncıklar,
Sular yorulur toprağına bulanmadığında unuttun mu?

Kalemimi seyrelten dokunuşların vardı hani senin,
Yongasında ki pak acılara tapınan bir mevsim tanıdım ben,,,
Boş döngülere zar sallamazdı kaderin fukara saflarında.
Kırpiklerinde lal olmamışken yüreğime dair hiçbir damla,
Gözlerinde ki sanrısız perdeleri aralamaya geldim.

Polenler kıpkızıl ben konduruyor burnumun eşığıne,
Peki//lerin eksik kaldı ünlemlerle vurguladığım cümlelerde.
Nehirler kan akıtacak şimdi yad edilmiş öyküler adına,
Köylü kızlarının al yazmalarında yıkanırken tek mil kızgınlıklarım,
Ben kapı gıcırtdıklarının beklentisiyle dalacağım uykuya.

// İy miyim ben?//

Uzak bir ihtimal dahi bırakmadan germezsin yüreğimi çarmıha.
İyi olduğumu varsay sensizlik urganı dolandığında boynuma.
Yüreğinin limanına dümenini kırdığında tüm vapurlarım,
Sen iskelende yer olmadığını fısılda güverteme.
İnanmayacak nasıl olsa yüreğimde tükenen kum saatleri!

Bir tren seferi ardında kündelenmiş tüm soyut ifadelerim,
Raylarında yemeden bahar vurgunlarını diskalifiye olamam bu masaldan.
İyiyim ben; bakma pişmanlığım veryansın ediyor yüreğine...
Tan yeri ağarırken infazımı gerçekleştir bal peteklerinde,
Bir arı misali gıdıkla gözümün şafaklarını.
Sen vurdukça kalın tokmağını üzerime,
Umursamadan bekleyeceğim esaretinin muştusunu..!

-yüreğimde bir kartal; sihrimiz bozulmaksızın sana kanatlanır..-

Toprak

05:30

Balıkesir